

ශ්‍රී ලංකාවේ කෘෂිකර්ම ව්‍යාප්තිය සඳහා
මාධ්‍යයන්ගේ සහාය.

(අධ්‍යාපන හා පුහුණු අංශයේ වාර්තාවකින් උපුටා ගන්නා ලදී.)

හඳින්වීම.

වෙරටේ ගොවි ජනතාවට නව කෘෂිකාර්මික තොරතුරු සපයා දීමට වගකිවයුතු ප්‍රධාන නියෝජිතයා කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවේ ව්‍යාප්ති සේවයයි. ජාතික කෘෂි කාර්මික ප්‍රතිපත්ති සැකසී ඇත්තේ අත්‍යාවශ්‍ය ආහාර ද්‍රව්‍යවල නිෂ්පාදනය වැඩි කිරීමටත්, ග්‍රාමීය ජනතාවගේ ජීවන තත්ත්වය නගා සිටුවීමටත් බැවින්, සාර්ථක ව්‍යාප්ති සේවයක් අවශ්‍ය බව පැහැදිලිය.

වර්තමානයේදී ව්‍යාප්ති සේවය ප්‍රමාණවත්ව හා ගුණවත්ව වැඩි දියුණු වෙමින් පවතී. ව්‍යාප්ති සේවයේ නිලධාරී සංඛ්‍යාව වැඩි කිරීම සඳහා වූ පස් අවුරුදු සැලැස්මක් පිළිගෙන ඇති අතර ඒ අනුව 1984 වන විට කෘෂිකර්ම නිලධාරීන්, විෂයභාර නිලධාරීන්, කෘෂිකර්ම උපදේශකවරුන් සහ කෘෂිකර්ම ව්‍යාප්ති සේවකවරුන් මුළු සංඛ්‍යාව ආසන්න වශයෙන් 3480 පමණ වෙතැයි අපේක්ෂා කෙරේ. පුහුණුවීමේ සහ හමු වීමේ ක්‍රමය නවීන හඳින්වෙන වැඩි දියුණු කළ ව්‍යාප්ති ක්‍රමයක් දියුණු කළ 25 තුලම හඳුන්වාදී ඇත. මෙම ක්‍රමය අනුව, (1) ක්‍රමවත් පුහුණුවීම්, (2) සැලසුම් කළ හමු වීම් සහ (3) වඩා ගොදුරු අධ්‍යයන මගින් ව්‍යාප්ති සේවයේ ගුණවත්වය දියුණු කිරීම බලාපොරොත්තු වේ.

දැනුම් ලබාදීමේ ක්‍රම ලෙස, සාමාන්‍යයෙන් ව්‍යාප්ති අංශයේ නිලධාරීන් වැඩි විශ්වාසයක් තබා ඇත්තේ ගොවීන් සමඟ පුද්ගලික හමු වීම්, කණ්ඩායම් සාකච්ඡා, ආදර්ශන, කෘෂි දින සහ ප්‍රදර්ශන පැවැත්වීම් යනාදියයි. එහෙත් මුද්‍රිත ප්‍රකාශන, ඉවත් විදුලිය ඕනෑම ජනමාධ්‍ය ක්‍රමවලින් ලබාදී ඇති සහයෝගය සිපිතය.

ජන මාධ්‍ය ක්‍රමවලට වඩා පුද්ගලික හමු වීම්, කණ්ඩායම් සාකච්ඡා, ආදර්ශන සහ කෘෂි දින පැවැත්වීම් වඩා සාර්ථක බව අත්දැකීම් අනුව පෙනී ඇත. සංස්කෘතික, සමාජයීය හා ආගමික වෙනස්කම් නිසා මහ ජනතාව විසින් ජන මාධ්‍ය ක්‍රම පිළිගැනීමේ සීමාවක් ඇත. තවද හැකියාවන් පුහුණු කිරීමේදී, ඒක පුද්ගල හා කණ්ඩායම් ක්‍රම විශේෂයෙන්

අදාල සන්නිවේදන ආධාරක භාවිතා කරන විටදී වඩා සාර්ථක වන බව සොයා ගෙන ඇත.

ව්‍යාප්ති සේවය වඩාත් සාර්ථක කිරීම සඳහා හොඳ පුහුණුවක් සහ පාඨයන්ගේ ආධාර අවශ්‍යය. ව්‍යාප්ති නිලධාරීන්ට තාක්ෂණික විෂයයන්ට අමතරව සන්නිවේදනය පිළිබඳවද ක්‍රමානුකූලව පුහුණුව ලබා දිය යුතුය. ශිවුනට අවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය, උපකරණ හා පාඨයන් සපයා දීමෙන් ආධාර කිරීමද අවශ්‍ය වේ. එවැනි ක්‍රමවත් හා අඛණ්ඩ පුහුණුවක් ලබාදීමේ අවශ්‍යතාවය රජය හඳුනාගෙන ඇත. කලාපීය මට්ටමින් එක් එක් තැනි දේශගුණික කලාපයක පර්යේෂණ ස්ථානවලට ආසන්නව පුහුණු කිරීමේ පාඨසථාන පිහිටුවීමට පියවර ගෙන ඇත. මෙසේ කලාපීය පුහුණු පාඨසථාන අවක් දැනට ක්‍රියාත්මකව පවතී. එවා පේරාදෙණිය, පහ-බුවපල්ලම, බිඳුණුවැව, කිලිනොච්චිය, කරදියන්තොරුව, අඟුණකොලපැලැස්ස, බෝඳුම්මල හා පානදුර යන ස්ථානවල පිහිටා ඇත.

මෙම කලාපීය පුහුණු පාඨසථානවල ප්‍රධාන කටයුත්ත වනුයේ පර්යේෂණ හා ව්‍යාප්තිය අතර සම්ප්‍රේෂණය සම්බන්ධතාවක් ඇති කිරීමත්, කන්නයට පෙර හා කන්නය තුළදී පැවැත්වෙන කෙටි කාලීන (සාමාන්‍යයෙන් සතික) පුහුණු පාඨමාලා මගින් එක් එක් කලාපය තුළ ක්‍රමයෙන් කටයුතු කරන නිලධාරීන්ගේ හැකියාවන් දියුණු කිරීමත්ය. ව්‍යාප්ති සේවය විසින් හඳුනාගත් පුහුණු අවශ්‍යතා සහ ක්‍රමයන් ගැටළු මත මෙම පුහුණු පාඨමාලා පදනම් වේ. පුහුණුකරුවන් වනුයේ ප්‍රාදේශීය පර්යේෂණ ආයතනවල පර්යේෂණ නිලධාරීන් සහ කලාපීය පුහුණු පාඨසථානවල විෂයානුගත විශේෂඥයන්ය. මෙම ක්‍රියාදාමය, ක්‍රමයෙන් වැඩ කරන නිලධාරීන් වෙත තාක්ෂණික ලබාදීමේ සාර්ථක ක්‍රමයක් ලෙස හඳුනාගෙන ඇත. තාක්ෂණික විෂය කරුණු පිළිබඳ පුහුණුව සැලසෙන දුරට ප්‍රමාණවත් වනවා මෙන්ම පුළුල් කෙරෙන පර්යේෂණ අංශය මගින් එයට ආධාර ලැබේ.

කෙසේ වෙතත් සන්නිවේදනය සහ පුහුණු ආධාරක පාඨය සහ ද්‍රව්‍ය භාවිතය පිළිබඳ විෂයය තරමක් අවිනිශ්චිත විය. ඒ නිසා එය තවදුරටත් ක්‍රියාත්මක කිරීම අවශ්‍යය. පෝස්ටර්, ගොනු සටහන්, බිත්ති සටහන්, ඡායාරූප, විකිවිද්‍යා, කෙටි චිත්‍රපට, කැසට් පට වැනි අදාල වන ද්‍රව්‍ය සහ පාඨයන් භාවිතා කිරීමෙන් ව්‍යාප්ති නිලධාරීන්ගේ සාර්ථකභාවය වැඩි කර ගත හැක.

මෙහි කාර්යයේ අභිප්‍රාය හා වැදගත්කම නිසා කැපවී දෙපා-
 ර්තයෙන්ම විය තවදුරටත් කැපවී කිරීමට උත්සාහ වේ. වඩාත්
 තර්කානුකූල ක්‍රමය, කලාපීය පුහුණු කිරීමේ මධ්‍යස්ථානවල මාධ්‍ය සම්පත්
 දියුණු කිරීමයි. එයට එහි ආයතන මගින් ප්‍රදේශයේ ව්‍යාප්තී ක්‍රියාකාරීත්
 පුහුණු කිරීමත්, මධ්‍ය සංකීර්ණ මාධ්‍ය/ දුරව්‍යයන් සම්බන්ධයෙන් සාදාදීමේ උපකාර
 වීමත් ආදිය ඇත.

සම්පූර්ණයෙන් ක්‍රියාත්මක වන අවස්ථාවේදී, සෑම කලාපීය පුහුණු
 මධ්‍යස්ථානයකම පුහුණු කිරීම හා විස්තරය සඳහා අවශ්‍ය අවම පහසු
 කමද, පුහුණුව ලත් විභාගයන් විශේෂය, සාධාරණ ශිල්පීයය, හා
 විශ්‍ර ඉල්ලියෙනුද සහිත මාධ්‍ය සම්පත් ස්ථානයක්ද තිබෙනු ඇත. මෙහි
 ක්‍රියාකාරී මණ්ඩලයෙන් වැඩි දෙනෙකු දැක්වීම අවශ්‍ය බවද මත
 ඇත..

**ප්‍රකාශනය සඳහා විද්‍යාත්මක ලිපියක්
 සකස් කරන්නේ කෙසේද?**

ඩී.එස්.පීට්ස් - අධ්‍යක්ෂ
 ශ්‍රී ලංකා රබර් පර්යේෂණායතනය, අගලවත්ත.

හැඳින්වීම.

විද්‍යාත්මක ලිපියක් යනු මූලික පර්යේෂණයක් විස්තර කරන
 වාර්තාවකි. මෙය විද්‍යා සභාවක පළ කිරීමට විශේෂ ආකාරයකට
 ලිපිය යුතුය. ප්‍රකාශනය සඳහා ලිපියක් සකස් කළ යුතු ආකාරය ගැන
 සොයා බලමු. සියළුම සභාවලට පොදුවූ මූලික අවශ්‍යතාවයන්ට
 අමතරව සමහර සභාවල විශේෂ විලාශයක් ("house style")
 දැක්විය හැක.

විද්‍යාත්මක ලිපියකින් අවශ්‍යතාවයන් තුනක් සපුරාලිය යුතුය.
 එහි අඩංගු කරුණු තුළින් ප්‍රධානියාව (අ) නිරීක්ෂණ තක්සේරු කිරීමට
 (ආ) අනුගමනය කළ ක්‍රම තමා විසින් අනුගමනය කර බැලීමට (ඇ)
 අධ්‍යයනයේදී අනුගමනය කළ සිතීමේ ක්‍රියාවලිය සහ ඒ මත ගොඩනැගුණු
 සාකච්ඡාව ඇගයීම සඳහා, ප්‍රමාණවත් තොරතුරු සැපයිය යුතුය. මෙය
 "ඩී බේකි" (DeBakey) (1976) විසින් ඉගැන්වීම් මෙහෙය
 දක්වයි. "ලිපියක අඩංගු කරුණු සහ, වැදගත් සහ තේරුම්ගත
 හැකි විය යුතුය."